

REPORTATGE

Lorquianas: art per a impulsar dones

Amposta M.P.

Quan tenia 13 anys, Fuensanta López va visitar amb la seua escola Granada i la casa natal de Federico García Lorca a Fuente Vaqueros. Res ja no fou el mateix. **"Per primera vegada vaig sentir el que anomenem inspiració"**, explica. **"Una mica de la seua vida, de la seua obra i de la seua mirada va quedar per sempre impregnat en mi mateixa fins al punt que en moltes ocasions de la meua vida en ell i en la seua paraula he trobat l'impuls i la força per a donar sentit a la meua existència"**.

Ara, gairebé trenta anys després d'aquell moment crucial, Fuensanta López ha fundat l'Associació Cultural sense ànim de lucre Lorquianas, a mode d'homenatge a aquest gran autor universal. Lorquianas, nascuda com a entitat el juny del 2017 a Amposta, té com a objectius impulsar i empoderar dones a través de l'art, el *coaching* i l'obra i l'univers femení de Federico García Lorca, tot fomentant el lideratge, l'emprenedoria i l'autoocupació de dones en exclusió social. La seua fundadora, Fuensanta López (Múrcia, 1976), és actriu i *coach*. López ha passat per l'Escola Superior d'Art Dramàtic de Múrcia, per l'Institut de Cine de Madrid i per la Universitat de Múrcia realitzant estudis de *coaching*. La seua vida sempre ha estat molt vinculada al teatre, el

L'Associació Cultural Lorquianas, fundada a Amposta, té per objectiu visibilitzar les dones a través de l'art i de l'univers femení de Federico García Lorca.

Lorquianas han fet recitals de poesia i recentment han estrenat 'La casa de Bernarda Alba'. / CEDIDA

cinema, la poesia i l'art en general, ja siga com actriu, cantant, directora, professora, empresària o creativa, a més de desenvolupar facetes dins de la comunicació i el màrqueting i la publicitat.

"Aquí, a les Terres de l'Ebre, vaig trobar l'impuls i la inspiració necessària per a acabar de donar forma a una idea que em rondava pel cap des de feia més d'un any i que tenia a veure amb l'univers femení de Federico García Lorca i la força que jo trobava com a ac-

triu i com a dona en la seua vida i en la seua obra. La clau final me la va donar l'artista ampostí Marnel Margalef en una conferència Ted Salon que es va realitzar al Centre El Pati sobre art, ciutat i territori. Me'n vaig anar amb un concepte de Jean Piaget, que parlava sobre "utilitzar l'art per a crear persones", i aquesta és la base de Lorquianas: art per a impulsar dones", explica Fuensanta López, que agraïx el suport rebut en tot el procés.

A dia d'avui són més de 30 **"lorquianas"**, i han portat a terme, entre d'altres, el recital de poesia *Mar de sueños*, en el marc de les Jornades de les Lletres ebreques, dos tallers de cant tradicional amb Arturo Gaya, i l'estrena amb gran èxit fa dues setmanes de *La casa de Bernarda Alba* a la Lira Ampostina.

"Les dones hem estat relegades a un segon pla en tots els àmbits de la vida social, cultural, econòmica i professional", valora l'actriu i *coach*. **"Hem patit injustícies i**

s'ha intentat apagar el nostre segell i els nostres noms al llarg de la història. Però tot està canviant. És un procés de transformació lent però imparabile. Estem cansades de no tenir els mateixos drets i oportunitats que els homes. Si alguna cosa necessita el món d'avui és precisament intel·ligència, talent i sensibilitat femenina".

Per a emprendre aquest projecte, precisament la importància de les dones, i el seu tractament, a les obres de Federico García Lorca és clau. **"Lorca sentia fascinació pel caràcter femení. A les seues obres realitza un autèntic tractat psicològic de la dona. El poeta es va criar en un ambient femení, entre germanes, cosines, les criades, les seues ties. Això va influir poderosament en la seua vida i en la seua obra"**, detalla l'actriu.

Així, les dones són el vehicle i el motor dels temes que van preocupar a Lorca i que es veuen reflectits en tota la seua obra: l'amor impossible, la solitud, la individualitat enfront del grup, la sexualitat reprimida, etcètera. **"Es tracta d'una societat patriarcal, una societat masclista on la dona no té més cabuda que servir el marit, ser mare i poc més, però Lorca els concedeix el protagonisme, la paraula, l'autoritat, la llibertat i el dret a deixar-se portar per les seues passions. Encara que això els conduísca a un final tràgic"**, conclou. ■